

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności (całości lub części) decyzji Komisji z dnia 20 marca 2019 r. wydanej w sprawie COMP/AT.40411 — Google Search (AdSense);
- następnie, bądź tytułem ewentualnym, w ramach przysługującego Sądowi nieograniczonego prawa orzekania, uchylene nałożonej na skarżące grzywny lub obniżenie jej kwoty; oraz
- w każdym razie, obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżące w związku z tym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 20 marca 2019 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 102 TFUE i art. 54 Porozumienia EOG [AT.40411 — Google Search (AdSense)]. Skarżące zwracają się o stwierdzenie nieważności wszystkich trzech stwierdzeń poszczególnych naruszeń, które składają się na jedno jednolite i ciągle naruszenie, za które została nałożona grzywna.

Na poparcie swej skargi skarżące podnoszą pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że Komisja w zaskarżonej decyzji dopuściła się błędu w ocenie rynku właściwego i, co za tym idzie, zajmowanej na nim pozycji dominującej. W szczególności błąd ten dotyczy następujących stwierdzeń:
 - reklamy związane z wyszukiwaniem i reklamy niezwiązane z wyszukiwaniem nie konkurują pomiędzy sobą;
 - reklamy sprzedawane bezpośrednio i te sprzedawane za pośrednictwem sieci reklamowych nie konkurują pomiędzy sobą.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że Komisja dopuściła się w zaskarżonej decyzji błędu, stwierdzając, iż zamieszczone przez Google'a w zawieranych umowach tzw. klauzule wyłączności („Site-Exclusivity Clause”) miały nieuczciwy charakter. W zaskarżonej decyzji Komisja:
 - błędnie określiła klauzulę wyłączności jako zobowiązanie wyłącznej dostawy;
 - dopuściła się błędu, uznając, że nie miała obowiązku przeprowadzania w zaskarżonej decyzji analizy tego, czy klauzule wyłączności mogły wywierać antykonkurencyjne skutki;
 - nie wykazała, że klauzule wyłączności, aczkolwiek nacechowane, mogły ograniczać konkurencję.
3. Zarzut trzeci, dotyczący tego, że Komisja dopuściła się w zaskarżonej decyzji błędu, stwierdzając, że stosowane przez Google'a w zawieranych umowach klauzule „najlepszego lokowania”, jak również klauzule określające minimalną wymaganą liczbę reklam („Placement Clause”) miały nieuczciwy charakter. W zaskarżonej decyzji Komisja:
 - błędnie określiła klauzule określające minimalną wymaganą liczbę reklam Google'a;
 - nie wykazała, że klauzule te mogły ograniczać konkurencję.

4. Zarzut czwarty, dotyczący tego, że Komisja dopuściła się w zaskarżonej decyzji błędu, stwierdzając, iż stosowane przez Google'a w zawieranych umowach klauzule dopuszczające ekwiwalentną reklamę („Modification Clause”) miały nieuczciwy charakter. W zaskarżonej decyzji Komisja:
- nie wykazała, że klauzule te mogły ograniczać konkurencję;
 - ewentualnie, błędnie nie wzięła pod uwagę tego, że klauzule te były obiektywnie uzasadnione, ponieważ chroniły użytkowników stron internetowych, wydawców tych stron, reklamodawców i Google'a, lub/i tego, że korzyści płynące ze stosowania tych klauzul przewyższają ewentualny skutek w postaci zamknięcia czy też ograniczenia dostępu do rynku dla innych podmiotów.
5. Zarzut piąty, dotyczący tego, że Komisja dopuściła się w zaskarżonej decyzji błędu przy nakładaniu grzywny i obliczaniu jej kwoty. W tej decyzji Komisja:
- nie wzięła pod uwagę tego, że Google nie działał umyślnie lub w wyniku zaniedbania, i tego, że wybrała dany przypadek ze względu na przyjęcie zobowiązań;
 - tytułem ewentualnym, popełniła błąd przy obliczaniu grzywny;
 - tytułem w dalszej kolejności ewentualnym, naruszyła zasadę proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 31 maja 2019 r. — BZ/Komisja

(Sprawa T-336/19)

(2019/C 255/61)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: BZ (przedstawiciel: adwokat C. Mourato)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 25 lipca 2018 r. w sprawie zwolnienia skarżącej w następstwie przedwczesnego przedstawienia sprawozdania z okresu próbnego;
- nakazanie Komisji zapłaty na rzecz skarżącej następujących odszkodowań:
 - 50 00 EUR tytułem krzywdy wynikającej z decyzji o zwolnieniu;
 - 50 00 EUR tytułem naruszenia dobrego imienia skarżącej wynikającego z decyzji o zwolnieniu;
 - 10 000 EUR tytułem szkody wynikającej ze szkodliwego wpływu zwolnienia na stan zdrowia skarżącej;
 - 58 900 EUR tytułem szkody związanej z utratą dochodów w następstwie niezgodnego z prawem zwolnienia;